

אין פוסקים את דין הרגה בו ביום, אלא ילינו את דין עד מחר בבוקר, שמא ימצאו לו ממש היללה זכות.

לפיכך, אין דין דיני נפשות לא בערב שבת ולא בערב יום טוב. כי שמא יסכימו בו ביום שהוא חייב, ויצטרכו להלן את דין בלבד שבת כדי למצוא לו זכות. ואם לא ימצאו לו זכות, לא תהא אפשרות להרגו למחמת שבת בבוקר, כי אין מיתה בית דין דוחה שבת ריום טוב. ואי אפשר להשווות את מיתתו עד ליום ראשון מפני עינוי הדין.⁽¹³⁾

ט. **דיני ממונות**, וכן דין הטעמאות והטהרות שהן שאלות של הוראה בטומאה וטהרה, ואינם דין לגבי זכות או חובה — מתחילה מן הגدول שבדיינים, ושומעים את דבריו.⁽¹⁴⁾

דיני נפשות — מתחילה מן הצד, מן הקטן שבדיינים, כדי לא יסתמו דברי הקטנים מפני הגדולים, לפי שנאמר "לא תענה על ריב", וקרינן "לא תענה על רב", שאין לו קטן לחולק על דבריו הרבה, הגدول.⁽¹⁵⁾

ו. **הכל**, אפילו פטולי יהוסין כגון מזר, כשרין לדון דין ממונות.

חובת, יכול לחזור בו בזמן הדיון, ומלמד זכות. וכך גם דין המלמד זכות, יכול לחזור בו, ומלמד חובה.

אך בדיוני נפשות — רק הדיון המלמד חובה יכול לחזור בו לאחר מכן, ומלמד זכות. אבל הדיון המלמד זכות — אין יכול לחזור בשעת הדיון וללמד חובה, כדי שישתדל להמשיך ולהתאמץ במצב זכות, כי התורה אמרה "וחצילו העדה", שיש לחוז על הצלת הנידון כדי שלא ייהרג. אבל בשלב الآخرון, לפני הרכעת הדין, יכול הוא לחזור בו מצד הזכות, ולומר שלדעתו יש לחיבבו.

ז. **דיני ממונות** דין את המשא ומתן ביום, ואם רצו, גומרין אותו אפילו בלילה.

דיני נפשות — דין ביום,⁽¹¹⁾ וגומרין ביום.⁽¹²⁾

ח. **דיני ממונות** — גומרין בו ביום, בין לזכות בין לחובה.

דיני נפשות — גומרין בו ביום לזכות, שאם זיכרו ביום ראשון, פוסקים דין לזכות מיד. וביום שלאחריו לחובה. אם לא יכולו לזכותו ביום הראשון, אלא הסכימו עליו לחובה,

13. בירושלמי ביצה ה, מבואר שהאיסור לדון בערב שבת ובערב יום טוב הוא מן התורה.

14. רמב"ם.

15. רש"י, רמב"ם. ואילו בדיוני ממונות לא החמיר בכך. ר"ן. אבל כתוב הנומי יוסף, וכן פסק הרמ"א בש"ע יח א שטוב להתחיל גם בדיוני ממונות מן הקטן.

11. המקור מבואר בגמרה להלן לה א [על פי רשי שם], שנאמר [בمدבר כה ד] "קח את כל ראש העם [לדון דין מיתה], והוקע אותו לה' נגד המשם". דהיינו, חייבם לדונם ולהרוגם רוקא לפני בוא המשם.

12. המאירי מוסיף עוד טעם על האמור בהערה הקודמת, שאין לומר שהיה גמר הדין בלילה וההוקעה למחות ביום, שאם כן, נמצא אתה מענה את דין.